

der havde bestaaet Markprøven og taget henimod en Snes Æresmedailler o. s. v. Han var altsaa Tip-Top-Jæger, og det viste sig, at han ogsaa var Tip-Top-Bagermester. Da det lod til, at det var ganske ligegyldigt, hvad Jagten kostede, blot han kunde faa den, tillod jeg mig en Bemærkning om, at naar man var Bagermester, var det vist ogsaa omtrent ligegyldigt, thi det var jo en god Forretning at være Bager. Naa, sagde han, Grovbageriet giver godt, men det fine Brød er der ikke meget ved; men der kommer en Gullaschtid for os Bagere. Kommer den? sagde jeg, jeg troede, den var der. Ork nej, det er ingenting endnu, det bliver meget bedre, naar nu Priserne paa vore Raaprodukter, Mel, Sukker og Smør gaar ned. Ja, siger jeg, for en Tid siden var der en Bagermester, der sagde til mig, at det spillede ingen Rolle, om man skulde give 140 Kr. mere for en Sæk amerikansk Mel end for en Sæk Mel fra Statens Lagre; det kunde jeg ikke rigtig forstaa, men nu siger De oven i Købet, at Tiderne ikke er saa gode endnu, De venter, de bliver bedre, og at der kommer en Gullaschtid! Aa, hvad betyder 140 Kr. paa en Sæk Mel, af en Sæk Mel laver vi jo Brød for 3 000 Kr. (*Pitzner*; Er det Franskbrød?) Nej, det maa naturligvis være Konditorkager og Fintbrød. Naa, der skal naturligvis ogsaa Sukker og Smør i dette Brød, og det betales jo med forholdsvis høje Priser. Men det er ganske indlysende; at den Mand, der her talte, om jeg saa maa sige, ud af sit Hjertes Enfoldighed, han lagde Sagen klart for Dagen: For 3 000 Kr. Brød af en Sæk Mel — og det skulde ikke kaldes Gullaschtid!

Nu kommer det ærede Medlem her og beklager, at Bagerne ikke er i Stand til at forhøje Priserne paa deres Produkter, naar nu Prisen paa Industrisukker skal forhøjes. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister at tage dette Forhold under Overvejelse. Der er vist ingen som helst Grund til, at Befolkningen skal udbyttes i en saa grufuld Grad af Bagermestrene, som Tilfældet er i Øjeblikket — jeg føler mig ganske overbevist om at have Ret til at sige, at den Udbytning, Publikum er Genstand for fra Bagermestrenes Side, mildest talt er grufuld. Vi har længe vidst, det var Gullasch at være Bagermester i Danmark for Tiden, men at det var det i den Grad, som jeg her har skildret, har jeg først i den sidste Tid, og navnlig siden i Gaar, vidst; jeg havde dog ikke tænkt mig Muligheden af, at det var saa galt. Derfor synes jeg, der hører megen Frejdighed til for det ærede

Medlem til her ligesom at beklage, at Bagermestrene ikke kan forhøje Priserne paa Brødet, naar de nu skal til at give lidt mere for Sukkeret. Jeg ved ikke, om det kan lade sig gøre, thi jeg ved ikke, hvor langt Indenrigsministeren kan naa overfor Bagermestrene ved Hjælp af Loven af 7. August, men det forekommer mig, at hvis den højtærede Minister kan benytte denne Lov til at skaffe sig Indseende med, hvorledes Bagermestrene i Øjeblikket benytter Konjunkturerne, og saa derefter stække dem ganske eftertrykkeligt, vilde det være af stor Værdi ikke blot for Befolkningen, som skal købe Brødet, men ogsaa af politiske Hensyn. Det er jo ikke saa længe siden, vi her i Tinget havde store Debatter om Ophævelse af 7. August-Loven, og vi hørte den Gang talrige Beklagelser over den Hemsko for det frie Erhvervs Udvikling og Adgang til Fortjeneste, som denne Lov var. Jeg tænker mig nu den Tilstand, at 7. August-Loven ophæves, og Bagermestrene faar Lov til at udnytte Konjunkturerne — ja, saa kunde jeg fristes til at ønske, at jeg ikke mere skulde spise Brød, thi jeg har den Opfattelse, at saa bliver der vist ikke Penge til at købe det for. Denne Bagermester i Roskilde, hvis Navn jeg altsaa ikke har nævnt her, men som man ellers meget vel kan faa at vide hos mig, havde, saa langt hans Erfaring strakte, fuld Vished for, at naar nu Loven af 7. August blev ophævet, og Erhvervenes frie Adgang til Fortjeneste kunde udnyttes fuldt ud, skulde der komme en Gullaschtid for Bagermestrene.

Naar man nu betænker, at Bagerfaget i Øjeblikket er saaledes stillet, som jeg her har nævnt, altsaa at en enkelt Bagermester — det ved jeg jo bestemt — i en lille By har tjent 37 800 Kr. i Fjor og tjent dem ved Bageriet, og naar jeg nu kan oplyse, at en Bagermester, der erklærer, at af en Sæk Mel faar man for 3 000 Kr. Konditorkager og Wienerbrød, og at det endda ikke er tilstrækkeligt, men at han sætter sin Forventning til en Gullaschtid, der skal komme efter denne Tid, vi lever i, saa beklager jeg det Publikum, der skal købe Brødet, og haaber, at den højtærede Indenrigsminister maa kunne regne nogle Foranstaltninger ud, der kan hindre Bagermestrene i at tumle sig paa den Maade, de hidtil har gjort. Jeg benytter Lejligheden til at pege paa de Tilstande, der efter al Sandsynlighed vil oprinde, naar en Dag Loven af 7. August er ophævet, og ikke blot Landets Bagermestre, men i øvrigt hele dette Spækhøkerbourgeois, som har flaaet Befolkningen i